

การวิเคราะห์ และผลการวิเคราะห์ขอรุ่ง

ข้อทอกลง เมืองทัน

ในการตอบแบบสอบถามที่ 2 นั้น มีข้อทอกลง เมืองทัน ก่อ

1. ด้ามูกอบกาเรื่องหมาย ✓

1.1 ในช่องหมายเลข 1 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

1.2 ในช่องหมายเลข 2 หมายถึง มีปัญหามาก

1.3 ในช่องหมายเลข 3 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง

1.4 ในช่องหมายเลข 4 หมายถึง มีปัญหาน้อย

1.5 ในช่องหมายเลข 5 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

2. การแยกความหมายที่เกี่ยวกับปัญหาในตารางทั้ง ๆ

2.1 มีปัญหามากที่สุด หมายถึง ต้องการให้ปรับปรุงมากที่สุด

2.2 มีปัญหามาก หมายถึง ต้องการให้ปรับปรุงมาก

2.3 มีปัญหาปานกลาง หมายถึง ต้องการปรับปรุงปานกลาง

2.4 มีปัญหาน้อย หมายถึง ต้องการปรับปรุงน้อย

2.5 มีปัญหาน้อยที่สุด หมายถึง ต้องการปรับปรุงน้อยที่สุด

การวิเคราะห์เม่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับภัยหลังของผู้ตอบ และรายละเอียดค่อน ๆ เกี่ยวกับประสมการณ์ในการทำงานทั้งในหน้าที่และนอกหน้าที่ กับพัฒนาพยากรณ์ให้ส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของศึกษานิเทศก์ การวิเคราะห์ในตอนนี้ใช้วิธีการอภิสูตร ผลการวิเคราะห์ขอรุ่ง แสดงไว้ทั้งหมด 2 ตอนที่ 1 ถึง ตอนที่ 11

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับศึกษานิเทศก์ ทั้งที่เกิดกับการนิเทศ เกี่ยวกับตัวนักเรียน โรงเรียน ผู้บริหาร บุคลากร และผู้ปกครอง ตลอดจนผู้บริหารงานเนื่องกว่า

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 นี้ ให้ข้อหาค่าเฉลี่ย และความถี่ตามมาตราส่วนของคำตอบ
แล้วจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและข้อมูล ซึ่งมามาตราส่วนของคำตอบคือ¹
ในช่องหมายเลข 1 หมายถึงมีปัญหามากและต้องการปรับปรุงมาก ใน 5 คะแนน หมายเลข
2,3,4 และ 5 ให้คะแนนรองลงมาตามลำดับ คือ 4,3,2,1 เมื่อได้คะแนนแต่ละข้อแล้วนำมา
หาค่าเฉลี่ยจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยถือค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. การหาค่าเฉลี่ย หาจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum f_x}{N}$$

$\sum f_x$ = ผลรวมของคะแนน
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
 $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

การหาค่าเฉลี่ยเบ็ดเตล็ดปัญหา

1. ในช่องหมายเลข 1 หมายถึงมีปัญหามากต้องการปรับปรุงมาก ใน 5 คะแนน
ในช่องหมายเลข 2,3,4,5 ให้คะแนนรองลงไป คือ 4,3,2,1 ถ้าไม่ครบถ้วนกว่า 0 (ศูนย์)

2. $N = 90$ ก็จำนวนศึกษานิเทศก์พัฒนามีที่ตอบแบบสอบถาม

3. พิจารณาเบ็ดเตล็ดปัญหาในช่องหมายเลข 1 กับกัน ได้แก่คะแนน และในช่องท่อๆไป
ตอบกัน ได้แก่คะแนน จันทร์ 90 คน ตอบได้แก่คะแนน และรวมคะแนนทั้งหมด

4. $\bar{X} = \frac{\sum f_x}{N} = \frac{\text{ผลลัพธ์} \text{ ค่าเฉลี่ยในปัญหาที่ } 1 \text{ และทำเรนเนอร์ปัญหา}}{\text{คะแนนเฉลี่ย}} \quad \text{คะแนนหมาย}$

5.00 มีปัญหามากที่สุด

4.50

4.00 มีปัญหานาน

3.50

¹

Henry E. Garett and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology

and Education, (Bombay : Vskils, Feffer and Simons Private Ltd., 1966. p.27

ตารางนี้

ความหมาย

3.00

ปานกลาง

2.50

มีสูงมากอยู่

2.00

1.50

มีสูงมากอยู่ที่สุด

1.00

2. เมื่อทำการเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยแล้ว ก็หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละปัจจัย

จากสูตร¹

$$SD = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - (\frac{\sum fx}{N})^2}$$

เมื่อ SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum fx$ = ผลรวมของผลบวกระหว่างความถี่และคะแนนแต่ละช่อง
 จำนวนบุคคลแบบสอบถามห้ามคิด

3. เมื่อทำการเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยแล้ว ก็นำมันมาเฉลี่ยโดยใช้สูตรการหามัธยมเลขกิตรวม (Pooled Mean) จากคะแนนจากอยู่ห้าชุด

สูตรการหามัธยมเลขกิตรวม²

$$\bar{X}_t = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^k N_i \bar{X}_i$$

เมื่อ $\bar{X}_t$ = มัธยมเลขกิตรวม (Pooled Mean)

N = บุคคลแบบสอบถามแต่ละช่องห้ามคิด

$$\sum N_i \bar{X}_i = \text{ผลรวมระหว่างคะแนน และมัธยมเลขกิยวของชั้นบุคคลแต่ละชุด}$$

¹ ประกอบ กรณีศึกษา "สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู" (พิมพ์ครั้งที่ ๑, ไทยวัฒนาพานิช, พ.ศ. ๒๕๑๕) หน้า 51

² เรื่อง เดียวกัน, หน้า 43

4. หาส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานรวม (Pooled Standard Deviation)

ของคะแนนจากข้อมูลหลายชุด

จากสูตร

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{N_i} (s_i^2 + d_i^2)}{N}}$$

เมื่อ σ = ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานรวม (SD.)

N_i = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาแต่ละชุด

s_i^2 = ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานของข้อมูลแต่ละชุด กำลังสอง

d_i^2 = ผลต่างระหว่างมัธยมเลขคณิตรวมกับมัธยมเลขคณิต
ของแต่ละข้อมูล กำลังสอง

N = ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละชุด

5. หาความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) หรือ SE.

ของมัธยม เลขคณิตรวม

จากสูตร²

$$SE. = \frac{SD.}{\sqrt{N-1}}$$

เมื่อ SE. = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยมเลขคณิต

SD. = ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานรวม (σ)

N. = จำนวนปัญหาของแต่ละชุด

¹ ประกอบ กรณีศึกษา “สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู” (พิมพ์ครั้งที่ 2, ไทยวัฒนาพานิช, พ.ศ. 2515) หน้า 55

² เรื่อง เศรษฐกิจ หน้า 82

6. หากอน เขตแพ้ค่าที่ควรจะเป็น ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .05 จากสูตร¹

$$\bar{M} = \bar{x} + 1.96 \times SE.$$

เมื่อ $\bar{M}$ = ขอบเขตแพ้ค่าที่ควรจะเป็น

$\bar{x}$ = มัธยมิเลขคณิตรวม

1.96 = ระดับความมั่นยำสำคัญ .05

SE. = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยมิเลขคณิต

7. เมื่อหากอน เขตแพ้ค่าที่ควรจะเป็นได้แล้ว ก็สามารถแบ่งระดับมั่นคงได้ดังนี้

ระดับคำ หมายถึงค่าเฉลี่ยที่มากกว่า $\bar{x} - 1.96 \times SE$.

ระดับปานกลาง หมายถึงค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง $\bar{x} - 1.96 \times SE$.

ระดับสูง หมายถึงค่าเฉลี่ยที่สูงกว่า $\bar{x} + 1.96 \times SE$.

หมายเหตุ

ในการกำหนดความมั่นคง ต้องคำนวณแต่ละภาระ ทุกภาระ โดยใช้ระดับความมั่นยำสำคัญ .05 ถึงที่สุดก่อนจะมีผลนี้

1. มัธยมิเลขคณิตแต่ละมั่นคง
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละมั่นคง
3. มัธยมิเลขคณิตรวมของมั่นคงทั้งหมดแต่ละภาระ
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของมั่นคงทั้งหมด แต่ละภาระ
5. หากความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยมิเลขคณิต
6. หากอน เขตแพ้ค่าที่ควรจะเป็น

---

¹ ประกอบ กรณสูตร "สถิติศาสตร์ประบุกต์สำหรับครู" (พิมพ์ครั้งที่สาม, กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช, พ.ศ. 2515) หน้า 63

การແມ່ງຮະດັບນູ້ຫາ

ທາງທີ 12

ນັ້ນິມ ເຊື້ອກີໂກຣວມ	=	2.86
ກາຄວາມຄລາກເກລອນມາຄຣູງນາ	=	0.322
ຮະດັບທຳ ແນຍົງຄາເລີດຍົງທຳກວາ	=	$2.86 - 1.96 \times 0.322$
	=	2.24
ຮະດັບສູງ ແນຍົງຄາເລີດຍົງສູງກວາ	=	$2.86 + 1.96 \times 0.322$
	=	3.48

ກາຮັງຮະດັບນູ້ຫາ

ຮະດັບທຳ ກົດກາເລີດຍົງຮະຫວາງ	=	0 - 2.23
ຮະດັບກລາງ ກົດກາເລີດຍົງຮະຫວາງ	=	2.24 - 3.48
ຮະດັບສູງ ກົດກາເລີດຍົງຮະຫວາງ	=	3.49 - 5.00

ທາງທີ 13

ນັ້ນິມ ເຊື້ອກີໂກຣວມ	=	3.53
ກາຄວາມຄລາກເກລອນມາຄຣູງນາ	=	0.272
ຮະດັບທຳ ແນຍົງຄາເລີດຍົງທຳກວາ	=	$3.53 - 1.96 \times 0.272$
	=	3.00
ຮະດັບສູງ ແນຍົງຄາເລີດຍົງສູງກວາ	=	$3.53 + 1.96 \times 0.272$
	=	4.00

ກາຮັງຮະດັບນູ້ຫາ

ຮະດັບທຳ ແນຍົງຄາເລີດຍົງຮະຫວາງ	=	0 - 299
ຮະດັບກລາງ ແນຍົງຄາເລີດຍົງຮະຫວາງ	=	3.00 - 4.00
ຮະດັບສູງ ແນຍົງຄາເລີດຍົງສູງກວາ	=	4.01 - 5.00

ตารางที่ 14

มัธยม เด็กหญิง	=	3.26
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	=	0.321
ระดับทำ หมายถึง ค่าเฉลี่ยทั่วไป	=	$3.26 - 1.96 \times 0.321$
	=	2.63
ระดับสูง หมายถึง ค่าเฉลี่ยสูงกว่า	=	$3.26 + 1.96 \times 0.321$
	=	3.89

การแบ่งระดับปัญหา

ระดับทำ ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	0 - 2.62
ระดับกลาง ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	2.63 - 3.89
ระดับสูง ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	3.90 - 5.00

ตารางที่ 15

มัธยม เด็กหญิง	=	3.38
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	=	0.331
ระดับทำ หมายถึง ค่าเฉลี่ยทั่วไป	=	$3.38 - 1.96 \times 0.331$
	=	2.63
ระดับสูง หมายถึง ค่าเฉลี่ยสูงกว่า	=	$3.38 + 1.96 \times 0.331$
	=	4.03

การแบ่งระดับปัญหา

ระดับทำ ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	0 - 2.62
ระดับกลาง ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	2.63 - 4.03
ระดับสูง ก็อกราคาเฉลี่ยระหว่าง	=	4.04 - 5.00

ตารางที่ 16

มัธยม เด็กต่ำกว่า	=	3.15
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	=	0.314
ระดับทำ หมายถึง การเฉลบเท่ากัน	=	$3.15 - 1.96 \times 0.314$
	=	2.53
ระดับสูง ก็อกการเฉลบสูงกว่า	=	$3.15 + 1.96 \times 0.314$
	=	3.77

การแบ่งระดับปัญหา

ระดับทำ ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	0 - 2.52
ระดับกลาง ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	2.53 - 3.77
ระดับสูง ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	3.78 - 5.00

ตารางที่ 17

มัธยม เด็กต่ำกว่า	=	2.72
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	=	0.30
ระดับทำ หมายถึง ก็อกการเฉลบเท่ากัน	=	$2.86 - 1.96 \times 0.30$
	=	2.13
ระดับสูง หมายถึง การเฉลบสูงกว่า	=	$2.72 + 1.96 \times 0.30$
	=	3.31

การแบ่งระดับปัญหา

ระดับทำ ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	0 - 2.12
ระดับกลาง ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	2.13 - 3.31
ระดับสูง ก็อกการเฉลบระหว่าง	=	3.32 - 5.00

เมื่อจัดลำดับปัญหาแต่ละตาราง ได้แล้ว ก็เรียงลำดับปัญหาตามความมากน้อยของการเฉลบ
เชิงผลการวิเคราะห์อนุลิบทอนที่ 2 นี้ แสดงไว้ทั้งตารางที่ 12 ถึงตารางที่ 17

ตารางที่ 1

จำนวนศึกษานิเทศก์ที่ตอบแบบสอบถาม และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

ประเภทศึกษานิเทศก์	จำนวน คน.	จำนวน แบบสอบถาม ที่ส่ง	จำนวนแบบ สอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละ
ศึกษานิเทศก์ประจำจังหวัด	70	70	65	92.85
ศึกษานิเทศก์ประจำภาค	12	12	12	100
ศึกษานิเทศก์กรรมสามัญส่วนกลาง	4	4	3	75
ศึกษานิเทศก์กรรมวิสามัญส่วนกลาง	2	2	2	100
ศึกษานิเทศก์กรรมพิเศษส่วนกลาง	8	8	8	100

จากตารางที่ 1 เห็นว่าศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณนัยทั้ง 70 จังหวัด ฯลฯ คน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ก็คือ เป็นร้อยละ 92.85 นอกนั้นได้รับแบบสอบถามคืนห้าหมื่น ยกเว้นหน่วยศึกษานิเทศก์กรรมสามัญซึ่งมีศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณนัย 4 คน ส่งแบบสอบถามไป 4 ฉบับ ได้รับคืน 3 ฉบับ

สรุปแล้ว มีศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณนัยทั้งหมด 96 คน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 96 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน 90 ฉบับ ก็คือ เป็นร้อยละ 93.75 นั้นว่าเป็นตัวเลขที่ช่วยให้การวิจัยมีผลลัพธ์ดีๆ.

ตารางที่ 2

แสดงคำแห่งชนชั้นศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลานามัย

คำแห่งชนชั้น	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ครู	22	24.44
โภ	66	73.33
เอก	2	2.22
รวม	90	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลานามัยส่วนใหญ่ทำแห่งชนโภ ซึ่งมีถึง 73.33 % รองลงมา 24.44 % เป็นครู สำหรับเอกมีเพียง 2.2 % เท่านั้น นั้นว่าน้อยมาก

ตารางที่ 3

แสดงระดับอายุ และ เพศของศึกษานิเทศก์ กิจ เป็นร้อยละ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	84	93.3	20 – 25	5	5.55
หญิง	6	6.7	26 – 30	14	15.55
			31 – 35	34	37.77
			36 – 40	17	18.88
			41 – 45	12	13.33
			45 ปีขึ้นไป	8	8.88
รวม	90	100		90	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า

- ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณามัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีถึง 93.3 % เป็นเพศหญิง ส่วนน้อยเพียง 6.7 % เท่านั้น
- ระดับอายุของศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณามัย อยู่ในระหว่าง 31 – 35 ปี เป็นส่วนใหญ่ กิจเป็น 37.77 % รองลงมาคือระดับอายุ 36 – 40 ปี 26 – 30 ปี 41 – 45 ปี และ 45 ปี ขึ้นไป กิจเป็น 18.88 %, 15.55 %, 13.33 %, และ 8.88 % ตามลำดับ มีศึกษานิเทศก์ อายุระหว่าง 20 – 25 ปี เป็นส่วนน้อย เพียง 5.55 % เท่านั้น

ตารางที่ 4

รุ่นของศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัย คิดเป็นร้อยละ

รุ่น	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโททางพลศึกษา	2	2.22
ปริญญาโททางสาขาอื่น	1	1.11
ปริญญาตรีทางพลศึกษา	3	3.33
ปริญญาตรีทางสาขาอื่น	18	20.00
ป.กศ.สูง (พลศึกษา) หรือเทียบเท่า	57	63.33
พ.ม., ป.ม. หรือเทียบเท่า	9	10.00
ป.กศ.ตน (พลศึกษา)	—	—
รวม	90	100

จากการที่ 4 จะเห็นว่าจากจำนวนศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัยทั่วประเทศ ส่วนใหญ่มีชีวิตทางพลศึกษา และมีชีวิต ป.กศ.สูง (พลศึกษา) มากที่สุด 63.33 % รองลงมาเป็นชีวิตปริญญาตรีทางสาขาอื่น 20 % และมีชีวิต พ.ม. ป.ม. หรือเทียบเท่า 10 % ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ศึกษานิเทศก์ทางฝ่ายพลาณมัยมีชีวิตปริญญาโททางสาขาพลศึกษา และสาขาอื่นน้อยมาก คือชีวิตปริญญาโททางพลศึกษาเพียง 2.22 % และปริญญาโททางสาขาอื่น 1.11 % เท่านั้น ส่วนชีวิต ป.กศ.ตน (พลศึกษา) ไม่มีเลย

ตารางที่ 5

ความรู้พิเศษจากการอบรมมีชั้นต่อ หรือ ฝึกฝนกวดหนู ของศึกษานิเทศก์ป้ายผลนานมัย

ลำดับ	ความรู้พิเศษ	จำนวน	รายละ
1	รู้มีครหางลูกเสือ	27	30.00
2	ประการศึบบัตรอบรมผู้ฝึกวิชาชีวฯ	18	20.00
3	ประการศึบบัตรอบรมผู้ฝึกฟุ่บอด	9	10.00
4	ประการศึบบัตรอบรมผู้บริหารอนุการชาต	7	7.77
5	ประการศึบบัตรอบรมมาส เกตบอด	7	7.77
6	ประการศึบบัตรอบรมวิทยาศาสตร์	6	6.66
7	ประการศึบบัตรอบรมวิทยานิร	3	3.33
8	ประการศึบบัตรอบรมเชื้อเพียบฯ	2	2.22
9	อบรมการวัดผลทางการศึกษา	2	2.22
10	คนครีไทย - สากด	1	1.11
11	อบรมครุภูษอนภาษาอังกฤษ	1	1.11
12	ประการศึบบัตรรู้โถ รองสายคำนวณ 4	1	1.11
13	รู้มีตราจากการอบรมการศึกษาญี่ปุ่นเม็กเซ็จ	1	1.11
14	ฝึกเป็นสมาชิกกองอาสารักษาคืนแคน	1	1.11

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ศึกษานิเทศก์ป้ายผลนานมัย มีความรู้พิเศษหลายอย่าง ที่มากที่สุด ก็คือความรู้ในหางลูกเสือ 30 % รองลงมาเป็นความรู้พิเศษที่ใช้ในการนิเทศไกด์บันได คือ ความรู้ ในหางกรีชา และกีฬาต่าง ๆ เช่น กรีชา ฟุ่บอด บาสเกตบอล ว่ายน้ำ ฯลฯ ส่วน ความรู้พิเศษเบ็ดเตล็ด เช่น คนครีไทย-สากด, รู้มีตราจากการอบรมวิชาค่างญี่เป็นส่วนอย

ตารางที่ 6

ประสิทธิภาพในการทำงานของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานสอนในสถานบัน

จำนวนปีที่สอน	ระดับประณ		ระดับมัธยม		ระดับวิทยาลัย		ระดับมหาวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ปี	46	51.11	17	18.88	3	3.33	-	-
6 - 10 ปี	17	18.88	5	5.55	-	-	-	-
11 - 15 ปี	14	15.55	1	1.11	-	-	-	-
15 ปีขึ้นไป	3	3.33	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า

1. ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัยก่อนที่จะมาเป็นศึกษานิเทศก์ มีประสิทธิภาพในการสอนระดับประณศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นมีประสิทธิภาพในการสอนระดับมัธยมศึกษา สอนในระดับวิทยาลัยน้อยมาก โดยเฉพาะการสอนในระดับมหาวิทยาลัยไม่มีเลย

2. จำนวนปีที่สอน จะเห็นว่า สอนในระดับประณศึกษา ระหว่าง 1 - 5 ปี มีมากที่สุด รองลงไปเป็น 6 - 10 ปี, 11 - 15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป ตามลำดับ ระดับมัธยมศึกษาก็ เช่นกัน ก็ สอนในระหว่าง 1 - 5 ปี มากที่สุด รองลงไปคือ 6 - 10 ปี และ 11 - 15 ปี ตามลำดับ สำหรับการสอนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด 15 ปีขึ้นไป ไม่มีเลย และระดับวิทยาลัย สอนในระหว่าง 1 - 5 ปี มีเพียง 3.33 %

เป็นที่น่าสังเกตว่า ก่อนที่จะดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ต้องมีประสิทธิภาพในการสอนมาแล้ว ทุกคน นอกจากรณบัณฑิตศึกษานิเทศก์ ที่ส่วนใหญ่ประสิทธิภาพในการสอนแห่งสองระดับ ก็สอนแห่งระดับประณศึกษา และมัธยมศึกษาอีกด้วย

ตารางที่ 7

ประสบการณ์ทำงานของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับงمامวิหาร

จำนวนปี	อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่		หัวหน้าฝ่าย		หัวหน้าหมวดวิชา		ครูผู้ปักธง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5	27	30	6	6.67	12	13.33	13	14.44
6 - 10	8	8.89	3	3.33	7	7.78	8	8.89
11 - 15	6	6.67	-	-	-	-	-	-
15 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-
	41	45.56	9	10.00	19	21.11	21	23.33

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า

1. ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนามัย มีประสบการณ์ในการเป็นครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่มาก่อนเป็นส่วนมาก ก็คือเป็น 45.56 % รองลงมาเป็นครูผู้ปักธง 23.33 % หัวหน้าหมวดวิชา 21.11 % และหัวหน้าฝ่าย 10 % ตามลำดับ

2. ระยะเวลาในการทำงานแยกตามตำแหน่ง ปรากฏว่า

2.1 ศึกษานิเทศก์เคยเป็นครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ ระยะเวลาแห่ง 1 - 5 ปีมากที่สุด 30 % รองลงมาคือ 6 - 10 ปี 8.89 % และ 11 - 15 ปี 6.67 % ตามลำดับ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปไม่มีเลย

2.2 ศึกษานิเทศก์เกย เป็นหัวหน้าฝ่าย ระยะเวลา 1 – 5 ปีมากที่สุด 6.67 %
6 – 10 ปี มีเป็นส่วนน้อยเพียง 3.33 % ส่วนระยะเวลาต่อไป 11 – 15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป
ไม่มีเลย

2.3 ศึกษานิเทศก์เกย เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชา ระยะเวลา 1 – 5 ปี มากที่สุด คือ
13.33 % 6 – 10 ปี เป็นส่วนน้อยเพียง 7.78 % 11 – 15 ปี และ 15 ปีขึ้นไปไม่มีเลย

2.4 ศึกษานิเทศก์เกย เป็นครูผู้ปักธง ระยะเวลา 1 – 5 ปี มากที่สุด 14.44 %
6 – 10 ปี เป็นส่วนน้อยเพียง 8.89 % ระยะเวลา 11 – 15 ปี และ 15 ปีขึ้นไปไม่มีเลย

สรุปผลจากการสำรวจแสดงว่า ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนามีส่วนมากเกย เป็นครูใหญ่ หรือ
อาจารย์ใหญ่มาก่อน กับที่ยังมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการ เป็นหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าฝ่ายวิชา
และครูผู้ปักธงครองความ แทบทำแห่ง ให้ใช้เวลาทำงานอย่างน้อย 1 – 5 ปีมากที่สุด จาก
ประสบการณ์กล่าว จะช่วยให้การทำงานคุณนิเทศก์คล่องตัวยิ่งขึ้น

ตารางที่ 8

ประสบการณ์ในด้านงานนิเทศ

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1 — 5	39	43.33
6 — 10	22	24.45
11 — 15	29	32.22
15 ปีขึ้นไป	—	—
รวม	90	100

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า

ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนามีประสบการณ์ในด้านงานนิเทศ ระยะเวลา 1 — 5 ปี มากที่สุด
ถึง 43.33 % รองลงมาเป็นระยะเวลา 11 — 15 ปี 32.22 % และ 6 — 10 ปี 24.44 %
ระยะเวลาตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปไม่มีเลย แสดงว่าศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนามีประสบการณ์ในด้าน
งานนิเทศไม่มากนัก ก็อส่วนใหญ่อาจยังไม่เกิดขึ้นระหว่าง 1 — 5 ปี รองลงมาคือ 11 — 15 ปี
และ 6 — 10 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ ๙

งานศึกษานิเทศก์ปฏิบัติในรอบปีการศึกษา 2514

ชนิดของงาน	ลำดับมากน้อยของงาน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. งานนิเทศ	64	10	11	3	2	—	—	—	—
2. งานเป็นวิทยากร	5	24	43	4	2	—	4	2	1
3. งานธุรการ	6	32	15	5	11	8	7	5	1
4. ผลิตภูมิกรณ์	—	2	6	—	35	25	8	4	3
5. การสอน	4	1	5	3	5	.9	18	43	2
6. รับการอบรม	3	5	3	6	13	32	12	6	6
7. ทำงานในสำนักงาน	8	11	2	40	14	4	2	7	2
8. งานวิจัย	—	—	3	16	4	7	32	8	20
9. งานอื่น ๆ	—	—	2	6	4	5	7	11	55

จากตารางที่ ๙ จะเห็นว่า

ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนาฯ ปฏิบัติงานในรอบปีการศึกษา 2514 เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ

1. งานนิเทศ
2. งานธุรการ
3. งานวิทยากร
4. ทำงานในสำนักงาน
5. งานผลิตภูมิกรณ์

6. งานรับการอบรม

7. งานวิจัย

8. งานสอนหนังสือ

9. งานอื่น ๆ

เป็นที่น่าสังเกตว่า งานที่ศึกษานิเทศก์น่าจะทำมาก ๆ เช่น งานวิจัย แต่กลับทำน้อย
เป็นอันดับ 7 และคงว่า ศึกษานิเทศก์ป้ายพลาวนี้ยังไม่ค่อยได้ทำงานด้านวิจัยเลย

ตารางที่ 10

ข้อคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัย

ลำดับที่	ท่านเป็นศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัย	จำนวน	ร้อยละ
1	ทำແහນ เป็นฝ่ายพลาณมัย	45	50
2	ไม่มีศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัยทำงานด้านนี้	9	10
3	ผู้กรใจ เป็นศึกษานิเทศก์ด้านนี้แต่แรก	31	34.44
4	ถูกอบรมมาในรั้วผิดชอบงานค้ามัย	5	5.56
	รวม	90	100

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า

การทำที่มาเป็นศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณมัย เพราะมีความเห็นว่า ทำແහນ เป็นฝ่ายพลาณมัย เป็นส่วนใหญ่ 50 % รองลงไปเป็นความผู้กรใจ เป็นศึกษานิเทศก์ด้านนี้แต่แรก 34.44 % นอกจากนี้ มีบุคคลบางประเภทเป็นส่วนอย่าง ที่ทำແහນไม่เป็นฝ่ายพลาณมัย แต่ เพราะไม่มีศึกษานิเทศก์ด้านนี้ จึงถูกอบรมมาในรั้วหน้าที่ไปก่อน.

ตารางที่ 11

ความเห็นของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับสถานภาพของตนเอง

ลำดับที่	สถานภาพของศึกษานิเทศก์ปัจจุบันที่กนา	จำนวน	ร้อยละ
1	เป็นคำແเนงที่น่าฟังพอใจ	45	50
2	เป็นคำແเนงไม่ก้าวหน้า ศึกษานิเทศก์ ด้านนี้ไม่ก่อให้มีโอกาสไปทางประเทส	9	10
3	ไกร ๆ ก็เป็นได้ ศึกษานิเทศก์ด้านนี้ไม่ได้ รับการยกย่อง เห้าที่ควร	31	34.44
4	ไม่ได้รับความสนใจจากครู	5	5.56
รวม		90	100

จากตารางที่ 11 แสดงว่า

ศึกษานิเทศก์ปัจจุบันมีส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำແเนงของตนเอง เป็นคำແเนงที่น่าฟังพอใจ
เป็นอย่างมาก ก็คือเป็น 67.78 % รองลงมาเมื่อความคิดว่าศึกษานิเทศก์ด้านนี้ไม่ก้าวหน้า เพราะไม่
ก่อให้มีโอกาสไปทางประเทส 21 % และเมื่อศึกษานิเทศก์ด้านนี้อยู่เพียง 8.89 % ที่เห็นว่าไกร ๆ
ก็เป็นศึกษานิเทศก์ด้านนี้ได้ ศึกษานิเทศก์ด้านนี้ไม่ได้รับการยกย่อง เห้าที่ควร ส่วนผู้ที่เห็นว่าตนเอง
ไม่ได้รับความสนใจจากครู ไม่มีเลย

ปัญหาค้าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวศึกษานิเทศก์เอง

ระดับ	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับสูง			
	ปัญหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาและเกรียงเมืองในการนิเทศ	4.33	0.80
	ปัญหาทางด้านความรู้ในการนิเทศ	3.94	1.05
	ปัญหาทางด้านชีวิตรักษา	3.77	1.21
	ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปปฏิบัติงานทันท่วงทันทาง ๆ	3.74	0.17
ระดับกลาง			
	ปัญหาทางด้านประสบการณ์	3.21	1.20
	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ	3.13	1.40
	ปัญหาทางด้านความรู้เรื่องสร้างสรรค์	3.03	1.52
	ปัญหาเกี่ยวกับทางด้านครอบครัว	2.87	1.66
	ปัญหาเกี่ยวกับการทำงานแผนงานนิเทศ	2.87	1.19
	ปัญหาทางด้านชีวิตรักษ์ (ความเป็นเด็ก ความเป็นผู้ใหญ่)	2.57	1.23
	ปัญหาเกี่ยวกับความสนใจในงานนิเทศ	2.54	1.09
	ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถรับฟังข้อวิพากษ์วิจารณ์และคำแนะนำ	2.53	1.11
	ความสามารถในการเผชิญปัญหาเฉพาะหน้า	2.47	0.95
	ปัญหางานเป็นผู้นำและผู้ตาม	2.32	1.04
	ปัญหาทางด้านมนุษย์และมนุษย์	2.32	1.04
	ปัญหาทางด้านศุขภาพ	2.31	1.42
	ปัญหาทางด้านความประพฤติ	2.28	1.40
ระดับ底下			
	ความมั่นคงในอวัยวะ	2.17	0.95
	ปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สังคม	2.16	1.17

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า

ปัญหาที่ศึกษานิเทศก์เห็นควรปรับปรุงมากที่สุดคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการจราจรอุบัติภัยและเครื่องมือ เครื่องใช้ในการนิเทศ ค่าเฉลี่ย 4.33

2. ปัญหาทางด้านความรู้ในการนิเทศ แสดงว่าศึกษานิเทศก์ยังคงการเพิ่มพูนความรู้ และเทคนิคในการนิเทศอีกมาก เห็นควรเพิ่มพูนความรู้ทางด้านแก้ไขข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญ ค่าเฉลี่ย 3.94

3. ปัญหาทางด้านวัสดุการศึกษา บรรดาศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลาณณ์ มีวุฒิ ป.กศ. สูง (ผลศึกษา) เป็นส่วนใหญ่ (ตามตารางที่ 4) จึงหากันวิถีกังวลเกี่ยวกับวุฒิ เพื่อจะใช้เป็นเครื่องสมมตุน การนิเทศเป็นอย่างมาก ค่าเฉลี่ย 3.77

4. ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปปฏิบัติงานตามห้องเรียนต่าง ๆ เป็นปัญหาสำคัญของลงมา เพราะศึกษานิเทศก์ต้องออกไปประจำ เดือนสอง เดือนหนึ่งปี ปัญหา โรงเรียนบางแห่งดังอยู่ในห้องเรียน หุรักน้ำ หรือโภคภัย เช่น แม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยา การคมนาคมไม่สะดวก บางแห่งต้องไปทางเรือ หรือทาง ทะเล ใช้เวลาเดินทางมาก เป็นอุปสรรคต่อการนิเทศอย่างยิ่ง

นอกนั้นศึกษานิเทศก์เห็นว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับกลาง เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งควรพิจารณาในวง คือ

1. ปัญหาทางด้านประสิทธิภาพในการนิเทศ ค่าเฉลี่ย 3.21

2. ปัญหาทางด้านเรื่องกฎจราจร ค่าเฉลี่ย 3.13

3. ปัญหาทางด้านการวางแผนงานนิเทศ ค่าเฉลี่ย 2.87

4. ปัญหาทางด้านวัสดุภัณฑ์ และความสนใจในงานนิเทศ ตลอดจนความสามารถรับฟัง ข้อวิพากษ์วิจารณ์ ค่าเฉลี่ย 2.57 , 2.54 และ 2.53 ตามลำดับ

5. ความสนใจในการประเมินผลการนิเทศ ค่าเฉลี่ย 2.32

6. ศุภภาพของศึกษานิเทศก์ ค่าเฉลี่ย 2.31

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวศึกษานิเทศก์เอง ที่มีความปัญหาระดับต่ำเกือบไม่ต้องการปรับปรุง เดียวกัน ศึกษานิเทศก์มีความเมตตาในอาจารย์ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี ค่าเฉลี่ย 2.17 และ 2.16 ตามลำดับ

การที่ 13

มูลเหตุเกี่ยวกับครูพศึกษานั้นอยู่ในเชิงการนิเทศ

ระดับ	มูลเหตุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับสูง			
	ครูพศึกษารับผิดชอบนักเรียนมากเกินไป	4.58	0.74
	ความสามารถในการสอนตลอดจนประสมการของครู	4.08	1.00
	เกี่ยวกับคุณคุณที่ผ่านการศึกษา หรืออบรมด้านพศึกษา	4.04	1.11
	มูลเหตุการใช้ชั่วโมงพศึกษาไปสอนวิชาอื่น	4.04	1.09
ระดับกลาง			
	ความสามารถในการใช้วิธีสอนและการเรียนพศึกษาที่ถูกต้อง	3.92	1.06
	ความเข้าใจในปรัชญาการจัดเพลศึกษาในชั้นเรียนของครู	3.85	1.07
	การวางแผนการสอนตลอดปีของครู	3.83	1.00
	มูลเหตุเกี่ยวกับครูสอนไม่ครบถ้วนหลักสูตร	3.82	1.31
	เกี่ยวกับการ เตรียมการสอนของครู	3.71	1.14
	เกี่ยวกับชั่วโมงการสอนของครูพศึกษามากเกินไป	3.65	1.13
	เกี่ยวกับความเข้ม และเอาใจใส่งานของครูพศึกษา	3.60	1.03
	การช่วยเหลือนักเรียนที่มีมูลเหตุของครู	3.38	0.97
	ความพยายามศึกษาเพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าของครู	3.37	1.03
	สภาพแวดล้อมของครู	3.37	0.99
	การยอมรับของอาจารย์ในสังคมครูในสังคมทางพศึกษา	3.33	1.19
	ทัศนคติที่ไม่ดีของผู้สอนพศึกษาทางวิชาพศึกษา	3.05	1.24

ตารางที่ 13

ปัญหาเกี่ยวกับครุพัลศึกษาซึ่งอยู่ในเขตการนิเทศ (ต่อ)

ระดับ	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับที่ 1			
	ความเข้าใจ และการให้ความร่วมมือในการนิเทศ	2.97	1.05
	ความเป็นผู้นำและผู้ตาม	2.92	0.96
	สุภาพของครู	2.76	1.16
	ความประพฤติและที่สื่อสารระหว่างครุพัลศึกษา	2.40	1.04

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า

ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนานิบบวน เน้นสอนคล่อง เกี่ยวกับครุพัลศึกษาซึ่งอยู่ในเขตการนิเทศ ที่มีความมีปัญหาระดับสูง ควรเร่งปรับปรุงอย่างมาก คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับครุพัลศึกษาที่จำนวนนักเรียนไม่สมดุลกัน คือ ครุพัลศึกษาต้องรับผิดชอบนักเรียนมากเกินไป เป็นผลเสียต่อการเรียน การสอนอย่างยัง ค่าเฉลี่ย 4.58 นับว่าสูงมาก
2. ครุพัลศึกษาขาดประสิทธิภาพในการสอนอย่างมาก ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.08
3. เกี่ยวกับครุพัลศึกษาที่แผนการเรียน หรืออบรมค้านพลศึกษาบัณฑิต ไม่มีวิธีทาง พลศึกษาโดยตรง กับทั้งยังไม่เคยผ่านกระบวนการอบรมค้านพลศึกษาอีก เป็นจำนวนมาก ค่าเฉลี่ย 4.04
4. ปัญหาคือใช้ชั้วโมงพลศึกษาไปสอนวิชาอื่น ทำให้วิชาพลศึกษาถูกทอดทิ้งไป ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร ค่าเฉลี่ย 4.04

ปัญหาระดับกลาง ที่ควรพิจารณาในบันทึก

1. ความเข้าใจในปรัชญาการสอนพอลศิกษา ตลอดจนวิธีการวัดผลที่ถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 3.85

และ 3.92 ตามลำดับ

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนทดลอง แล้วสอนไม่ครบถ้วนหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.83

และ 3.82 ตามลำดับ

3. การเตรียมการสอนของครู ตลอดจนความเข้มข้น และเจ้าใจส่งงานของครู ค่าเฉลี่ย 3.71

และ 3.60 ตามลำดับ

4. ครูพอลศิกษานี้มีความสามารถสอนมากเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.65

5. การช่วยเหลือนักเรียนเพื่อปัญหาของครูพอลศิกษา ค่าเฉลี่ย 3.38

6. ความพยายามศึกษาเพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าของครูพอลศิกษา ค่าเฉลี่ย 3.37

7. อาจารย์ใหญ่ หรือ ครูใหญ่ยอมรับครูพอลศิกษาที่พอสมควร ค่าเฉลี่ย 3.33

8. ครูพอลศิกษา มีทักษะทางภาษาอังกฤษดีมาก ค่าเฉลี่ย 3.05

ส่วนปัญหาที่มีความสำคัญในระดับต่ำ ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เกิดขึ้นไม่ต้องการปรับปรุงเลย คือ

1. ครูพอลศิกษาเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการนิเทศอย่างดี ค่าเฉลี่ย 2.97

2. ครูพอลศิกษานี้ลักษณะ เป็นผู้นำและผู้ตามคือพอควร ค่าเฉลี่ย 2.92

3. ศูนย์พัฒนาศักยภาพของครูพอลศิกษา ที่พอสมควร ค่าเฉลี่ย 2.76 และ

2.40 ตามลำดับ

สรุปปัญหาเกี่ยวกับครูพอลศิกษานี้อยู่ในเขตกรุงเทพฯ นั้นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับสูงค่อนข้างมาก ศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนามีข้อสงสัย คือ ครูพอลศิกษากว่า เรื่องปรับปรุงคุณภาพ และปริมาณให้มากกว่านี้ เพื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการนิเทศจะได้มั่ง เกิดสืบต่อและสามารถสมควร

ตารางที่ 14

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ระดับ	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับสูง			
	ปัญหัวร่วมของพ่อแม่ขาดไม่ถอน ปลดปล่อยให้เด็กเด่นตามลำพัง	4.33	0.09
	นักเรียนไม่มีหนังสืออ่านประกอบการเรียนแพล็อกภาษาเท่าที่ควร	4.18	1.50
	การเห็นความสำคัญของกระบวนการแบบวิชาแพล็อกภาษา	4.14	0.95
	ทักษะด้านนักเรียนที่ว่าวิชาแพล็อกภาษาสอนอย่างไรก็ได้เสมอไป	4.13	0.94
	การทรงตัวเวลาในการเรียนแพล็อกภาษาของนักเรียน	3.93	1.07
ระดับกลาง			
	การทำความสะอาดคราบภายในห้องน้ำโรงเรียนแพล็อกภาษา	3.77	1.21
	โอกาสได้รับการฝึกหัดและมีส่วนร่วมของนักเรียนในห้องเรียนแพล็อกภาษา	3.67	1.27
	โอกาสในการใช้อุปกรณ์ของนักเรียน	3.54	1.26
	ความกระหายจะเทื่อนของการกินทำให้มีผลต่อการเรียน	3.52	1.34
	ลิขิตเพียงที่เป็นมักกิพ้าของโรงเรียน	3.45	1.37
	การมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาภายในโรงเรียน	3.23	1.59
	สุขภาพและอนามัยของนักเรียน	3.16	1.11
	ความประพฤติที่เกี่ยวข้องกับการแพล็อกภาษาของนักเรียน	2.97	1.05
ระดับต่ำ			
	ความรับผิดชอบในหน้าที่ได้รับมอบหมาย	2.57	1.23
	การรู้จักใช้เวลาวางแผนให้เป็นประโยชน์	2.40	1.04

ตารางที่ 14

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน (ต่อ)

ระดับ	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ความมีระเบียบวินัย	2.32	1.04
	ความสามารถในการเรียนแพล็คกิมชา	2.28	1.39
	ความสนใจ และหันคนคิดที่ด้วยวิชาพลศึกษา	2.16	1.15
	ความสนใจศึกษานิเทศก์เมื่อเข้าไปร่วมสอนในโรงเรียน	2.08	1.08

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า

ปัญหาที่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่เห็นควรปรับปรุงมาก คือ ปัญหาต่อไปนี้

1. ในชั้นเรียนแพล็คกิมชา ครูมักกล่อมให้นักเรียนเด่นตามลำพัง เป็นการสูญเสียเวลาการศึกษาอย่างมาก ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของการให้ปรับปรุงมาก 4.33 มีค่อนข้างสูงมาก
2. หนังสืออ่านประกอบการเรียนทางแพล็คกิมชามีไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนอ่าน ค่าเฉลี่ย 4.15
3. คะแนนวิชาแพล็คกิมชาน้อย นักเรียนไม่เห็นความสำคัญ เพราะจุกประสงค์ของการเรียนเพียงนุ่งให้สวมใส่เท่านั้น เป็นความเชื่อใจนิยมอย่างมาก กวารีแรงให้นักเรียนเข้าใจวัสดุประสงค์ของการเรียนวิชาแพล็คกิมชาอย่างแท้จริง ค่าเฉลี่ย 4.14
4. นักเรียนมักกิจวัตร วิชาแพล็คกิมชานั้น สอบอย่างไรก็ได้เสมอไป จึงทำให้นักเรียนอาจขาดความสนใจไปบ้าง ค่าเฉลี่ย 4.13
5. ช่วงระยะเวลาเรียนในชั้นเรียนไม่สามารถใช้ไม่เต็มที่ เพราะนักเรียนไม่ตรงกับเวลา ภาวะจิตใจขณะเรียนให้ก็เสียเวลาไปมาก เวลาเรียนเนื้อหา หรือกิจกรรมทางแพล็คกิมชาจึงมีน้อย ค่าเฉลี่ย 3.93

ปัญหาที่อยู่ในระดับกลาง มีดังนี้

1. นักเรียนที่เป็นนักกีฬาของโรงเรียน ครูมักให้ลิขิตเชิง จากการลงความเห็นของศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่า ปัญหាជน้อยระดับกลาง ค่าเฉลี่ย 3.45
2. หลังการเรียนในชั่วโมงพลศึกษาแล้ว นักเรียนรู้จักทำความสะอาดร่างกายบ้าง พอสมควร ค่าเฉลี่ย 3.77
3. ในชั่วโมงเรียนพลศึกษา นักเรียนมีโอกาสฝึกหัด และมีส่วนร่วมในการใช้อุปกรณ์ พอสมควร ไม่มากและไม่น้อยเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.67 และ 3.54 ตามลำดับ
4. การกีฬามีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไร ครูควรแนะนำให้ นักเรียนรู้จักการ預防 เวลาการเรียนให้ถูกต้อง จะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.52
5. นักเรียนมีสุขภาพดี ปานกลาง และมีโอกาสได้เล่นกีฬาภายในโรงเรียนพอสมควร ค่าเฉลี่ย 3.16 และ 3.23 ตามลำดับ
6. การมีส่วนร่วมในการเรียนพลศึกษา ไม่ทำให้เก้นักเรียนมีความประพฤติเสื่อม化 แท้จริง ให้อุ่นรัก อยู่ระดับกลาง ค่าเฉลี่ย 2.97

ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับทำ หมายถึงปัญหาที่เกือบไม่ต้องการปรับปรุงเลย เพราะมีปัญหาน้อยมาก มีดังนี้

1. นักเรียนรู้จักรับผิดชอบงานในหน้าที่ได้รับมอบหมายดี ค่าเฉลี่ย 2.57
2. นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดีแล้ว ค่าเฉลี่ย 2.40
3. นักเรียนมีระเบียบวินัยดี มีสุขภาพแข็งแรง พร้อมจะร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา ได้ตลอดเวลา ค่าเฉลี่ย 2.32 และ 2.28 ตามลำดับ
4. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะเมื่อศึกษานิเทศก์เข้าไปมีบทบาท ร่วมสอนในโรงเรียน นักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างดี

สรุป ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน มีปัญหาระดับสูงทั้งแก้ไข ปรับปรุงอีกมาก เช่น กฎระเบียบที่นักเรียนเล่นตามลำพังในชั่วโมงพลศึกษา หรือสื่ออาณัตประกลองการเรียนพลศึกษานี้ไม่เพียงพอ เป็นต้น ฉะนั้นควรหาทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้หมดสิ้นไป

อย่างไรก็ตาม ศึกษานิเทศก์ส่วนมากลงความเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอยู่แล้ว หากครูให้จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของเด็กแล้วจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชานี้มากขึ้น

การที่ 15

มูลเหตุเกี่ยวกับโรงเรียนรวมแห่งภูมิทิวทัศ

ระดับ	มูลเหตุ	ค่าเฉลี่ย	จำนวนเงิน
ระดับสูง			
	มูลเหตุเกี่ยวกับจำนวนห้องเปลี่ยนเครื่องแฝงคัวทางผลศึกษา	4.04	0.84
ระดับกลาง			
	สถานที่สอนในรั้วน เชน โรงเรียนศึกษามีไม่เพียงพอ	4.03	1.05
	สถานที่สอนก่อความแห้งมีไม่เพียงพอ	4.01	0.91
	ความเพียงพอของอุปกรณ์โรงเรียนจัดทำให้	3.91	1.02
	ความเหมาะสมในการจัดชั้นในงสอนวิชาผลศึกษา	3.78	1.09
	การจัดไปร่วมทางผลศึกษา	3.63	1.17
	ความสมมูลในการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา	3.52	1.13
	ความต้องการของภูมิทิวทัศในการปรับปรุงการเรียนการสอนผลศึกษาให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ	3.24	1.14
	ความเข้าใจในแนวทางทางผลศึกษาของภูมิทิวทัศ	3.16	1.53
	ความเป็นประชาธิรัฐของภูมิทิวทัศ	3.12	1.26
	การประชาสัมพันธ์ทางค้านผลศึกษาของโรงเรียน	3.07	1.20
	การให้สวัสดิการของโรงเรียนแก่ครูผลศึกษา	2.91	1.25
	ความถูกสุขลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เรียน	2.90	1.16
	ทัศนคติที่ไม่ดีของภูมิทิวทัศโรงเรียนเพื่อศึกษานิเทศก์	2.72	1.08
	ฝ่ายพลาณนัย		
ระดับต่ำ			
	ความร่วมมือของภูมิทิวทัศในการนิเทศทางผลศึกษา	2.62	1.18

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า

มีผู้มาเกี่ยวกับโรงเรียนรวมทั้งผู้บริหาร ที่ศึกษาในเทศบาลส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า
เป็นผู้หาระดับสูง สมควรปรับปรุงอย่างมาก มีเพียงผู้มาเกี่ยวก็คือ

โรงเรียนส่วนมากยังขาดห้อง เปิดบันไดร่องแห่งตัวทางพลาสติกษา ค่าเฉลี่ย 4.04

ส่วนผู้มาที่อยู่ในระดับกลางมีเป็นจำนวนมาก ดังนี้

1. สถานที่สอนพัฒนาระดับกลาง รวมทั้งความเห็นของผู้ของอุปกรณ์โรงเรียน
จัดทำให้มีค่าเฉลี่ยใกล้กับผู้มาเกี่ยวกับระดับสูง คือ 4.03, 4.01 และ 3.91 ตามลำดับ แสดงว่า
มีผู้มาดังกล่าวมีแนวโน้มไปทางระดับสูง สมควรพิจารณาทางทางปรับปรุงไปข้าง

2. ความเหมาะสมในการจัดชั้นในและการสอนวิชาพลาสติกษา ค่าเฉลี่ย 3.78 แสดงว่า
โรงเรียนจัดช่องการเรียนวิชาพลาสติกษาค่อนข้าง

3. โรงเรียนจัดโปรแกรมทางพลาสติกษา ค่อนข้าง ค่าเฉลี่ย 3.63

4. ผู้บริหารรู้จักปรับปรุงและสนับสนุนการเรียน การสอนพลาสติกษาให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
ระดับกลาง คือไม่มากและไม่น้อยเกินไป ค่าเฉลี่ย 1.14 และ 1.13 ตามลำดับ

นอกจากพ่อแม่ที่กว่า ผู้บริหารและโรงเรียน เว้าใจในบทบาททางพลาสติกษา รู้จักการ
ประชาสัมพันธ์ทางด้านพลาสติกษา ให้สร้างสรรค์การแก่ครูพลาสติกษา จัดโรงเรียนให้ถูกต้องตามมาตรฐาน
ความปลอดภัย รวมทั้งมีความยุติธรรม และมีทัศนคติที่ดีต่อพลาสติกษานิเทศก์ฝ่ายพลาสติกษา ระดับ
ปานกลาง

มีผู้หาระดับต่ำเพียงผู้มาเกี่ยวก็คือ ความร่วมมือของผู้บริหารในการนิเทศทางพลาสติกษา
ค่าเฉลี่ย 2.62 แสดงว่า ผู้บริหารให้ความร่วมมือในการนิเทศต่ำ

สรุป ผู้มาทั้งหมดจะเห็นว่า มีผู้หาระดับสูงที่สุด โรงปรับปรุงอย่างมากเพียงผู้มา
เกี่ยวก็คือ โรงเรียนยังขาดห้อง เปิดบันไดร่องแห่งตัวทางพลาสติกษาอีกมาก นอกจากเป็นผู้มาอยู่
ในระดับกลาง และระดับต่ำ

ตารางที่ 16

มือหาเกี่ยวกับชุมชน และผู้ปกครอง

ระดับ	มือหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับกลาง			
	การให้ความสำคัญแห่งในกิจกรรม เงิน และอุปกรณ์ต่างๆ ทางพศึกษาของชุมชน	3.77	1.18
	ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางพศึกษาของห้องเรียน	3.71	1.00
	ความเข้าใจในการจัดพศึกษาของห้องเรียน ๆ	3.66	1.22
	บริการที่โรงเรียนให้กับชุมชน	3.58	0.88
	ความมากน้อยในการมีส่วนรับรู้ความเคลื่อนไหวทาง พศึกษาในโรงเรียนของผู้ปกครอง	3.04	1.08
	พัฒนาศักยภาพที่ไม่ใช่องค์กรนักเรียนต่อการพศึกษา	2.93	1.12
	ความเพียงพอในการให้บริการของโรงเรียนต่อ งาน เทศกาลของชุมชน	2.86	0.72
	พัฒนาศักยภาพที่ไม่ใช่องค์กรนักเรียนต่อการพศึกษาในโรงเรียน	2.86	1.02
	ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียน	2.85	1.19
	ความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดพศึกษาของโรงเรียน	2.72	1.11
	สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน	2.67	1.23
ระดับคำ			
	การยอมรับของผู้ปกครองที่มีต่อครูพศึกษา	2.50	1.21

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า

ปัญหาระดับสูง ที่มีความรุนแรงมาก สมควรปรับปัจจุบันมากที่สุด ในมีเลี้ยง มีแต่ปัญหาระดับกลาง และระดับต่ำ ดังนี้

ปัญหาระดับกลาง

1. ชุมชน ให้ความสนใจต่ำสุดในกิจกรรมทางการเงิน และอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางเพศศึกษา ใกล้กับตัวเลขระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.77
2. ปัญหาที่นาฬิกาจารจารของไป ก่อความรุนแรงเมื่อในการจัดกิจกรรมทางเพศศึกษาของห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.71
3. ชุมชนให้ความสนใจในกิจกรรมทางเพศศึกษาของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 3.66
4. บริการที่โรงเรียนให้กับชุมชน และชุมชนในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.58 และ 3.44 ตามลำดับ

5. สภาพเศรษฐกิจของชุมชนฯ 3.58
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรักษาความปลอดภัยทางเพศศึกษาของโรงเรียนระดับกลาง ค่าเฉลี่ย 3.04
7. ผู้ปกครองมีทัศนคติพึงสนับสนุนการพัฒนาทางเพศศึกษาของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 2.93
8. ชุมชนฯ มีทัศนคติพึงสนับสนุนการพัฒนาทางเพศศึกษาของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 2.86
9. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนฯ ค่าเฉลี่ย 2.85
10. สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย 2.67 แสดงว่า สภาพเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลาง เป็นส่วนใหญ่

ส่วนปัญหาระดับต่ำ ที่มีความรุนแรงน้อยมาก ก่อการยอมรับของผู้ปกครองที่มีต่อครุพัฒนาฯ แสดงว่า ผู้ปกครองยอมรับครุพัฒนาฯ

สรุป ปัญหาเกี่ยวกับชุมชนฯ และผู้ปกครอง มีปัญหาที่ใกล้ระดับสูง ซึ่งน่าพิจารณาไว้มาก ก่อ ปัญหาการให้ความสัมพันธ์ในกิจกรรมทางการเงิน และอุปกรณ์ทางเพศศึกษาของชุมชนฯ นอกนั้น เป็นปัญหาระดับกลางส่วนใหญ่ ปัญหาระดับต่ำก็มีเพียงปัญหาเดียว

ตารางที่ 17

มตุหาเกี่ยวกับผู้บริหารชั้นหนึ่งกว่า

ระดับ	มตุหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับกลาง			
	ความเข้าใจในงานนิเทศทางเพศศึกษา	3.23	0.94
	ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการพัฒนาศึกษา	3.22	1.03
	การวางแผนโดยมีการเกี่ยวกับการจัดทำแผนศึกษา	3.05	0.91
	ประสบการณ์ในการทำงานด้านพัฒนาศึกษา	2.87	0.88
	ความร่วมมือและประสานงานกับศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนาเมือง	2.86	1.00
	ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาศึกษานิเทศก์	2.85	0.92
	ความรับผิดชอบในการบริหารงานด้านพัฒนาศึกษา	2.71	0.97
	การบริหารงานและการยอมรับของผู้ให้มังคลมตุหา	2.71	0.97
	การจัดความเหมาะสมสมเพื่อบรรจุคนในสายงานนิเทศ ฝ่ายพัฒนาเมือง	2.70	1.04
	ความยุติธรรมในการปักธงผู้ให้มังคลมตุหา	2.34	0.80
ระดับต่ำ			
	การแก้ปัญหาและอุปสรรคทาง ฯ ที่เกิดขึ้น	2.06	0.75
	ทักษะที่ไม่ได้ครอบคลุมด้านพัฒนาศึกษา	1.96	0.72

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า

ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารชั้นเนื้อกว่า ที่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่ถูกความเห็นว่า เป็นปัญหา
ระดับสูง สมควรปรับปรุงอย่างมาก ไม่ใช่ เนื่องจากมีแต่ผู้บริหารระดับกลาง เป็นส่วนใหญ่ ก็คือ

1. ผู้บริหารเข้าใจในงานนิเทศทางพัฒศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.23 แสดงว่าผู้บริหารเข้าใจ
ในงานนิเทศทางพัฒศึกษาระดับกลาง

2. ผู้บริหารเข้าใจในวัตถุประสงค์ และการวางแผนนโยบายทางพัฒศึกษาพอสมควร ค่าเฉลี่ย
3.22 และ 3.05 ตามลำดับ

3. ประสบการณ์ในการทำงานด้านพัฒศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.87

4. ผู้บริหารให้ความร่วมมือประสานงาน และมีมนุษยสัมพันธ์กับศึกษานิเทศก์ฝ่ายพัฒนาฯ
พอสมควร ค่าเฉลี่ย 2.86 และ 2.85 ตามลำดับ

5. ผู้บริหารรับผิดชอบในงานบริหารด้านพัฒศึกษา และได้รับการยอมรับจากผู้ใต้บังคับบัญชา
พอสมควร ค่าเฉลี่ย 2.71

6. ผู้บริหารมีความยุติธรรม และสามารถบรรจุคนในสายงานด้านพัฒศึกษาที่พอสมควร
ค่าเฉลี่ย 2.34 และ 2.70 ตามลำดับ

ส่วนปัญหาระดับต่ำ ที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่าเกือบไม่ต้องการปรับปรุงเลย เพราะเป็น
ปัญหาน้อยมาก ก็คือ

1. การแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ค่าเฉลี่ย 2.06 แสดงว่า ผู้บริหารรู้จัก
แก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้แล้ว

2. ทักษะที่ไม่ค่อยเชี่ยวชาญพัฒศึกษา ค่าเฉลี่ย 1.96 แสดงว่า ผู้บริหารมีทักษะด้านวิชา
พัฒศึกษา

สรุป ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารชั้นเนื้อกว่าไม่มีปัญหาระดับสูงเลย ส่วนใหญ่เป็นปัญหา
ระดับกลาง สำหรับปัญหาระดับต่ำก็มีน้อยเช่นเดียวกัน